

UMOWA

między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Gabinetem Ministrów Ukrainy o współpracy i wzajemnej pomocy w dziedzinie zapobiegania katastrofom, klęskom żywiołowym i innym nadzwyczajnym wydarzeniom oraz usuwania ich następstw,

podpisana w Warszawie dnia 19 lipca 2002 r.

W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej

PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

podaje do powszechnej wiadomości:

W dniu 19 lipca 2002 r. została podpisana w Warszawie Umowa między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Gabinetem Ministrów Ukrainy o współpracy i wzajemnej pomocy w dziedzinie zapobiegania katastrofom, klęskom żywiołowym i innym nadzwyczajnym wydarzeniom oraz usuwania ich następstw, w następującym brzmieniu:

UMOWA

**między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej
a Gabinetem Ministrów Ukrainy o współpracy
i wzajemnej pomocy w dziedzinie zapobiegania
katastrofom, klęskom żywiołowym i innym
nadzwyczajnym wydarzeniom oraz usuwania
ich następstw**

Rząd Rzeczypospolitej Polskiej oraz Gabinet Ministrów Ukrainy, zwane dalej „Stronami”,

zamierzając przyczynić się do rozwijania wzajemnych stosunków w duchu Traktatu między Rzeczpospolitą Polską a Ukrainą o dobrym sąsiedztwie, przyjaznych stosunkach i współpracy, sporządzonego w Warszawie dnia 18 maja 1992 r.;

pamiętając o możliwości wystąpienia katastrof, klęsk żywiołowych i innych nadzwyczajnych wydarzeń związanych z rozwojem technologii;

rozumiejąc konieczność współpracy i udzielania wzajemnej pomocy w przypadku katastrof, klęsk żywiołowych i innych nadzwyczajnych wydarzeń oraz w celu umożliwienia szybkiego skierowania grup ratowniczych z wyposażeniem i środków pomocy;

biorąc pod uwagę korzyści, jakie może przynieść Stronom współpraca i wzajemna pomoc w dziedzinie zapobiegania katastrofom, klęskom żywiołowym i innym nadzwyczajnym wydarzeniom oraz usuwania ich następstw;

uzgodniły, co następuje:

Artykuł 1**Definicje**

Określenia używane w niniejszej umowie mają następujące znaczenie:

„katastrofa, klęska żywiołowa i inne nadzwyczajne wydarzenie” — zdarzenia spowodowane przez ludzi,

siły przyrody lub inne złożone przyczyny, które powodują zagrożenie życia i zdrowia ludzi, mienia lub środowiska naturalnego;

„Strona zwracająca się o pomoc” — Strona, której właściwy organ zwraca się do właściwego organu drugiej Strony z prośbą o udzielenie pomocy;

„Strona udzielająca pomocy” — Strona, której właściwy organ spełnia prośbę o udzielenie pomocy właściwego organu drugiej Strony;

„państwo tranzytu” — państwo, przez którego terytorium przemieszczają się grupy ratownicze wraz z wyposażeniem i transportuje się środki pomocy w celu dotarcia na terytorium Państwa-Strony zwracającej się o pomoc lub terytorium państwa trzeciego;

„grupa ratownicza” — zespół specjalistów z kierownikiem na czele, wysłanych w celu udzielenia pomocy na terytorium Państwa-Strony zwracającej się o pomoc;

„ekspert indywidualny” — specjalista skierowany w celu udzielenia pomocy na terytorium Państwa-Strony zwracającej się o pomoc;

„wyposażenie” — materiały, środki techniczne i transportowe, własne zaopatrzenie grup ratowniczych, psy ratownicze, ekwipunek osobisty oraz przedmioty osobistego użytku członków grup ratowniczych i ekspertów indywidualnych;

„środki pomocy” — dobra materialne przeznaczone do bezpłatnego rozdzielania wśród ludności poszkodowanej w wyniku katastrofy, klęski żywiołowej lub innego nadzwyczajnego wydarzenia.

Artykuł 2

Przedmiot umowy

1. Niniejsza umowa reguluje podstawowe zasady dobrowolnego udzielania pomocy podczas katastrof, klęsk żywiołowych i innych nadzwyczajnych wydarzeń, zagrażających życiu i zdrowiu ludzi, mieniu lub środowisku naturalnemu, które nie mogą być w pełni lub szybko opanowane własnymi środkami Strony zwracającej się o pomoc. Pomoc jest udzielana na podstawie wniosku.

2. Strony będą współpracować w dziedzinie rozwijania metod i podejmowania działań w celu zwiększenia swoich możliwości w zapobieganiu katastrofom, klęskom żywiołowym i innym nadzwyczajnym wydarzeniom oraz usuwaniu ich następstw.

Artykuł 3

Właściwe organy

1. W celu koordynacji działań związanych z realizacją niniejszej umowy, Strony wyznaczają następujące właściwe organy:

1) w Rzeczypospolitej Polskiej;

Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji,

2) na Ukrainie:

Ministerstwo Ukrainy ds. Sytuacji Nadzwyczajnych i Ochrony Ludności przed Następstwami Katastrofy Czarnobylskiej.

2. Właściwe organy są upoważnione do składania i przyjmowania wniosków o udzielenie pomocy oraz do utrzymywania bezpośrednich kontaktów.

3. Strony będą informować się wzajemnie o innych właściwych organach uprawnionych do zwracania się o pomoc i przyjmowania wniosków o udzielenie pomocy oraz realizacji innych zadań zgodnie z postanowieniami niniejszej umowy.

4. Właściwe organy składają wniosek o udzielenie pomocy w formie pisemnej, ewentualnie ustnej. Wniosek złożony w formie ustnej musi być bez zbędnej zwłoki potwierdzony na piśmie.

5. Wniosek, o którym mowa w ustępie 2, określa w szczególności rodzaj, formę, zakres i termin udzielenia pomocy.

6. Właściwe organy szczegółowo uzgadniają zakres i warunki udzielenia pomocy.

Artykuł 4

Rodzaje pomocy

1. Pomoc może być udzielona w formie skierowania grup ratowniczych lub ekspertów indywidualnych, wyposażenia, środków pomocy lub w inny odpowiedni sposób.

2. Udzielanie pomocy obejmuje w szczególności prace ratownicze i inne niezbędne, wykonywane podczas katastrof, klęsk żywiołowych i innych nadzwyczajnych wydarzeń.

3. Grupy ratownicze, ekspertów indywidualnych oraz wyposażenie i środki pomocy można transportować drogą lądową, powietrzną lub wodną.

4. Wyposażenie grup ratowniczych powinno być wystarczające do samodzielnego prowadzenia działań ratowniczych w ciągu 72 godzin.

Artykuł 5

Formy współpracy

1. Właściwe organy ściśle współpracują w szczególności w następujących kierunkach:

1) doskonalenie systemu wykrywania katastrof, klęsk żywiołowych i innych nadzwyczajnych wydarzeń oraz szybkiego powiadamiania o ich zbliżaniu się lub wystąpieniu na terytorium państwa jednej ze Stron;

2) przygotowanie do udzielania pomocy zgodnie z niniejszą umową;

3) opracowywanie prognoz, prewencja i usuwanie następstw katastrof, klęsk żywiołowych i innych nadzwyczajnych wydarzeń, w formie wymiany doświadczeń praktycznych oraz informacji o charakterze naukowym i technicznym, a także przygotowania szkoleń dla specjalistów, programów i kursów specjalistycznych, współpracy odpowiednich instytucji szkoleniowych i organizowania wspólnych ćwiczeń;

4) ustalanie przyczyn katastrof, klęsk żywiołowych i innych nadzwyczajnych wydarzeń.

2. Strony wymieniają informacje o zagrożeniach i następstwach katastrof, klęsk żywiołowych i innych nadzwyczajnych wydarzeń, które mogą rozprzestrzenić się na terytorium państwa drugiej Strony. Wymiana informacji obejmuje także przekazywanie wyników pomiarów i prognoz.

3. Postanowienia niniejszej umowy stosuje się odpowiednio także przy wspólnych ćwiczeniach.

4. Właściwe organy mogą zawierać protokoły dodatkowe oraz tworzyć grupy robocze w celu realizacji niniejszej umowy, zgodnie z prawem wewnętrznym Państw-Stron.

Artykuł 6

Przekraczanie granicy państwowej i pobyt na terytorium państwa drugiej Strony

1. W celu zapewnienia skutecznej pomocy, Strony zobowiązują się ograniczyć do minimum formalności wymagane podczas przekraczania granicy państwowej.

2. Członkowie grupy ratowniczej i eksperci indywidualni, w ramach udzielania pomocy, mogą przekraczać granicę państwową i przebywać na terytorium Państwa-Strony zwracającej się o pomoc na podstawie jakichkolwiek dokumentów poświadczających tożsamość, bez wiz ani zezwoleń na pobyt. Kierownik grupy ratowniczej i ekspert indywidualny, na żądanie odpowiednich służb, okazują zaświadczenia upoważniające do udzielenia pomocy, wydane przez właściwy organ Strony udzielającej pomocy, i listę osób wchodzących w skład grupy ratowniczej. Wzór zaświadczenia zawiera załącznik do niniejszej umowy. W przypadkach niecierpiących zwłoki skierowanie grup ratowniczych lub ekspertów indywidualnych można potwierdzić za pomocą telefaksu.

3. Grupy ratownicze i eksperci indywidualni przekraczają granicę państwową w przejściach granicznych, a w przypadkach niecierpiących zwłoki również poza przejściami granicznymi, o czym należy uprzednio poinformować odpowiednie organy ochrony granicy państwowej Państw-Stron.

4. Postanowienia ustępów 1 i 2 stosuje się odpowiednio również w przypadkach, kiedy jedna ze Stron jest państwem tranzytu. Właściwe organy wzajemnie informują się we właściwym czasie o tym, że powstała potrzeba tranzytu, i ustalają sposób jego realiza-

cji, a także sposób udzielenia wsparcia grupom ratowniczym i ekspertom indywidualnym.

5. Członkowie grup ratowniczych i eksperci indywidualni mają prawo do noszenia swojego munduru na terytorium Państwa-Strony zwracającej się o pomoc, jeśli stanowi on ich przepisowy ubiór.

Artykuł 7

Przewóz wyposażenia i środków pomocy przez granicę państwową

1. Strony ufatwiają procedurę przywozu i wywozu wyposażenia i środków pomocy. Kierownik grupy ratowniczej i eksperci indywidualni, przy przekraczaniu granicy państwowej, są obowiązani do przedstawienia odpowiedniemu organowi celnemu Strony zwracającej się o pomoc spisu przewożonego wyposażenia i środków pomocy.

2. Jeżeli w przypadkach niecierpiących zwłoki nie można przedstawić spisu przewożonego wyposażenia i środków pomocy, spis ten zostanie przedstawiony odpowiedniemu organowi celnemu Strony najpóźniej w ciągu 30 dni od dnia przekroczenia granicy państwowej. Ufatwienia tego nie stosuje się do środków odurzających i substancji psychotropowych.

3. Grupy ratownicze i eksperci indywidualni nie mogą wwozić ani wywozić żadnych innych przedmiotów oprócz wyposażenia i środków pomocy, niezbędnych do udzielenia pomocy. Wyposażenie i środki pomocy są zwolnione z ceł, podatków i innych opłat oraz są wykorzystywane wyłącznie w celu udzielenia pomocy.

4. Wyposażenia i środków pomocy nie dotyczą zakazy o ograniczenia obowiązujące w przypadku przywozu i wywozu towarów. Wyposażenie, które nie zostało zużyte, utracone lub zniszczone, należy wywieźć z powrotem najpóźniej w ciągu 30 dni od dnia ukończenia udzielania pomocy. Jeżeli ze względu na istotne okoliczności wywiezienie z powrotem nie jest możliwe, o rodzaju, ilości i miejscu pozostawienia wyposażenia należy zawiadomić właściwy organ Strony zwracającej się o pomoc, który informuje o tym odpowiedni organ celny. Odpowiednie organy Państwa-Strony zwracającej się o pomoc mają prawo kontroli wykorzystania i przechowywania wyposażenia i środków pomocy.

5. Jeżeli wyposażenie pozostanie jako środek pomocy na terytorium Państwa-Strony zwracającej się o pomoc, wtedy ten fakt należy niezwłocznie zgłosić właściwemu organowi Strony zwracającej się o pomoc, który w razie potrzeby powiadomi o tym odpowiedni organ celny.

6. Środki odurzające i substancje psychotropowe mogą być przywożone tylko w celu udzielenia koniecznej pomocy medycznej, a stosować je może wyłącznie wykwalifikowany personel medyczny zgodnie z prawem wewnętrznym Państwa-Strony udzielającej pomocy. Strona zwracająca się o pomoc ma prawo dokonywać kontroli tych środków na terytorium swojego państwa. Postanowienia ustępów 4 i 5 stosuje się

również w przypadku przywozu środków odurzających i substancji psychotropowych na terytorium Państwa-Strony zwracającej się o pomoc i wywozu z powrotem niez użyt ych środków. W stosunku do niez użyt ych środków odurzających i substancji psychotropowych, które nie mogą być wywiezione z terytorium Państwa-Strony zwracającej się o pomoc, mają zastosowanie przepisy prawa państwa tej Strony. Przywozu i wywozu tych środków nie uznaje się za przywóz i wywóz w rozumieniu przepisów odpowiednich umów międzynarodowych dotyczących środków odurzających i substancji psychotropowych.

7. W przypadku użycia pojazdów przy udzielaniu pomocy na podstawie niniejszej umowy, nie wymaga się zezwolenia na międzynarodowy transport drogowy i międzynarodowego ubezpieczenia, a także opłat za użytkowanie autostrad i dróg szybkiego ruchu. Pojazdy te muszą być wyraźnie oznakowane przez odpowiednie symbole lub napisy, tak aby było widoczne, że są przeznaczone do udzielenia pomocy.

8. Grupy ratownicze, na terytorium Państwa-Strony zwracającej się o pomoc, mają prawo używania własnego oznakowania i urządzeń ostrzegawczych na swoich pojazdach.

9. Postanowienia ustępów od 1 do 8 mają odpowiednie zastosowanie również w przypadkach, kiedy państwo jednej ze Stron jest państwem tranzytu.

Artykuł 8

Użycie statków powietrznych

1. Statki powietrzne mogą być używane do transportu grup ratowniczych, ekspertów indywidualnych, wyposażenia i środków pomocy, jak też bezpośrednio przy udzielaniu pomocy.

2. Każda ze Stron, w celu realizacji niniejszej umowy, może udzielić zezwolenia statkom powietrznym drugiej Strony na przelot nad terytorium jej państwa oraz lądowanie i start również poza lotniskami międzynarodowymi.

3. O zamiarze użycia statków powietrznych należy uprzednio powiadomić właściwy organ Strony zwracającej się o pomoc lub państwa tranzytu oraz udzielić dokładnych informacji o:

- 1) rodzaju i typie statku powietrznego;
- 2) państwie rejestracji;
- 3) jego znaku rejestracyjnym;
- 4) załodze, pasażerach i grupie ratowniczej;
- 5) wyposażeniu i środkach pomocy, znajdujących się na pokładzie;
- 6) czasie startu, planowanej trasie lotu, miejscu i przewidywanym czasie lądowania.

4. O ile z postanowień niniejszego artykułu nie wynika inaczej, stosuje się przepisy prawa Państw-Stron, dotyczące krajowego i międzynarodowego ruchu lotniczego.

Artykuł 9

Koordinacja i ogólne kierowanie

1. Koordinacja i ogólne kierowanie działaniami ratowniczymi należą do właściwego organu Strony zwracającej się o pomoc.

2. Właściwy organ Strony zwracającej się o pomoc zapewnia wsparcie i ochronę grupom ratowniczym i ekspertom indywidualnym w czasie wykonywania przez nich zadań związanych z realizacją niniejszej umowy.

3. Dyspozycje dla grup ratowniczych Strony udzielającej pomocy są wydawane wyłącznie ich kierownikom, którzy zlecają poszczególne zadania swym podwładnym.

4. Grupy ratownicze i eksperci indywidualni opuszczają terytorium Państwa-Strony zwracającej się o pomoc po wykonaniu swoich zadań lub wcześniej, jeżeli zdecyduje tak właściwy organ jednej ze Stron.

5. Strona zwracająca się o pomoc odpowiada za dystrybucję środków pomocy.

Artykuł 10

Łączność

Właściwe organy podejmą wspólnie niezbędne działania, aby umożliwić łączność między sobą, między właściwymi organami i wysłanymi przez nie grupami ratowniczymi oraz między wysłanymi grupami ratowniczymi i kierownictwem działań ratowniczych.

Artykuł 11

Koszty udzielenia pomocy

1. Strona zwracająca się o pomoc nie pokrywa kosztów udzielenia pomocy wraz z wydatkami, które powstały w związku z zużyciem, uszkodzeniem, zniszczeniem lub utratą wyposażenia, poniesionych przez Stronę udzielającą pomocy, o ile właściwe organy Stron nie uzgodniły inaczej.

2. Każda ze Stron ma prawo zażądać, aby koszty powstałe w wyniku udziału statków powietrznych zostały pokryte w połowie przez Stronę zwracającą się o pomoc. W tym przypadku wysokość kosztów oblicza się według taryf obowiązujących na terytorium Państwa-Strony udzielającej pomocy, w czasie jej udzielania.

3. Grupom ratowniczym i ekspertom indywidualnym Strona zwracająca się o pomoc zapewni na własny koszt zakwaterowanie, niezbędną pomoc medyczną, a po wyczerpaniu przez nich własnych zapasów — żywnienie, inne artykuły pierwszej potrzeby i zaopatrzenie w materiały eksploatacyjne do środków technicznych i transportowych.

4. Postanowienia ustępu 1 nie ograniczają możliwości pokrycia kosztów przez Stronę zwracającą się o pomoc.

Artykuł 12

Odszkodowania

1. Każda ze Stron zrzeka się wszelkich roszczeń odszkodowawczych wobec drugiej Strony w przypadku szkód w mieniu, o ile spowodował je członek grupy ratowniczej lub ekspert indywidualny w związku z realizacją zadań wynikających z postanowień niniejszej umowy.

2. Każda ze Stron zrzeka się wszelkich roszczeń odszkodowawczych wobec drugiej Strony w przypadku uszkodzenia ciała, rozstroju zdrowia lub śmierci członka grupy ratowniczej lub eksperta indywidualnego, jeżeli szkoda nastąpiła przy wykonywaniu zadań związanych z realizacją niniejszej umowy.

3. Jeżeli członek grupy ratowniczej lub ekspert indywidualny Strony udzielającej pomocy, przy wykonywaniu zadań związanych z realizacją postanowień niniejszej umowy, spowoduje powstanie szkody u osoby trzeciej na terytorium Państwa-Strony zwracającej się o pomoc, to za tę szkodę odpowiada Strona zwracająca się o pomoc, zgodnie z przepisami prawa, które byłyby zastosowane w przypadku szkody spowodowanej przez członka własnej grupy ratowniczej.

4. Postanowień ustępów od 1 do 3 nie stosuje się, jeżeli szkoda została spowodowana z winy umyślnej.

5. Właściwe organy współpracują, aby ułatwić dochodzenie roszczeń odszkodowawczych.

Artykuł 13

Wykorzystanie informacji

Jeżeli właściwe organy Stron nie uzgodniły na piśmie inaczej, to informacje uzyskane w ramach niniejszej umowy są, z wyłączeniem informacji, które nie podlegają ujawnieniu zgodnie z prawem wewnętrznym Państw-Stron, publikowane i wykorzystywane zgodnie ze zwyczajową praktyką i prawem wewnętrznym państw każdej ze Stron, z uwzględnieniem postanowień artykułu 14.

Artykuł 14

Wymiana danych osobowych

1. Postanowienia niniejszego artykułu, dotyczące udostępniania danych osobowych, stosuje się z uwzględnieniem przepisów prawa wewnętrznego państw każdej ze Stron.

2. Dane osobowe mogą być udostępnione wyłącznie właściwym organom. Udostępnienie danych osobowych innym organom jest możliwe tylko po wcześniejszym wyrażeniu zgody przez właściwy organ przekazujący dane.

3. Odbiorca danych osobowych może wykorzystać je wyłącznie do celów i na warunkach określonych przez udostępniającego.

4. Udostępniający dane osobowe odpowiada za prawdziwość udostępnianych danych.

5. Udostępniający i odbiorca danych osobowych mają obowiązek skutecznej ochrony udostępnianych danych osobowych przed niepowołanym dostępem do nich i nieuprawnioną zmianą.

Artykuł 15

Rozstrzygnięcie spraw spornych

Spory dotyczące interpretacji lub stosowania niniejszej umowy właściwe organy Stron będą rozwiązywać w drodze rokowań, a w przypadku nieosiągnięcia porozumienia spór będzie rozstrzygany w drodze dyplomatycznej.

Artykuł 16

Stosunek do innych umów międzynarodowych

Niniejsza umowa nie narusza praw i zobowiązań żadnej ze Stron, wynikających z innych wiążących je umów międzynarodowych.

Artykuł 17

Zmiany i uzupełnienia umowy

1. Zmiany i uzupełnienia postanowień niniejszej umowy mogą nastąpić w drodze porozumienia Stron.

2. Załącznik do umowy może być zmieniany w drodze wymiany not.

Artykuł 18

Postanowienia końcowe

1. Niniejsza umowa zostaje zawarta na czas nieokreślony i wchodzi w życie w dniu otrzymania późniejszej noty o wykonaniu przez Stronę wewnętrznych procedur przewidzianych w ustawodawstwie krajowym, niezbędnych do wejścia w życie umowy.

2. Każda ze Stron może wypowiedzieć niniejszą umowę w formie pisemnej. W takim przypadku umowa utraci moc po upływie sześciu miesięcy od dnia, w którym doręczono drugiej Stronie zawiadomienie o wypowiedzeniu. Utrata mocy niniejszej umowy nie powoduje wygaśnięcia zobowiązań Stron, powstałych wskutek wykonywania umowy przed utratą jej mocy.

UMOWĘ niniejszą sporządzono w Warszawie dnia 19 lipca 2002 r., w dwóch egzemplarzach, każdy w językach polskim i ukraińskim, przy czym obydwa teksty mają jednakową moc.

Z upoważnienia
Rządu
Rzeczypospolitej Polskiej

Z upoważnienia
Gabinetu
Ministrów Ukrainy

J. SOBOTA

Білаш

Załącznik do Umowy między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Gabinetem Ministrów Ukrainy o współpracy i wzajemnej pomocy w dziedzinie zapobiegania katastrofom, klęskom żywiołowym i innym nadzwyczajnym wydarzeniom oraz usuwania ich następstw

.....
organ
орган

.....
miejsowość, data
місцевість, дата

ZAŚWIADCZENIE ПОСВІДЧЕННЯ

Pan/Pani jest kierownikiem polskiej /
ukraińskiej*) grupy ratowniczej / ekspertem indywidualnym*), która / który*) ma
wziąć udział w działaniach ratowniczych na terytorium
.....

Пан/Пані є керівником польської /
української*) аварійно-рятувальної групи / окремим експертом*), яка / який*)
має взяти участь у рятувальних діях на території

Niniejsze zaświadczenie, na podstawie Umowy między Rządem Rzeczypospolitej
Polskiej a Gabinetem Ministrów Ukrainy o współpracy i wzajemnej pomocy w
dziedzinie zapobiegania katastrofom, klęskom żywiołowym i innym
nadzwyczajnym wydarzeniom oraz usuwania ich następstw, upoważnia grupę
ratowniczą / eksperta indywidualnego*) do:

- przekraczania granicy państwowej,
- tranzytu przez terytorium Rzeczypospolitej Polskiej / Ukrainy*).

Це посвідчення, на основі Угоди між Урядом Республіки Польща і Кабінетом Міністрів України про співробітництво та взаємну допомогу в галузі попередження катастроф, стихійних лих, інших надзвичайних ситуацій та ліквідації їх наслідків, уповноважує аварійно-рятувальну групу / окремого експерта^{*)}:

- перетинати державний кордон,
- здійснити транзит через територію Республіки Польща / України^{*)}.

W skład polskiej / ukraińskiej^{*)} grupy ratowniczej wchodzi osób.
Grupa ratownicza / ekspert indywidualny^{*)} ma ze sobą wyposażenie, w tym:
..... pojazdów z przyczepami,
..... psów ratowniczych.

Польська / українська^{*)} аварійно-рятувальна група складається з осіб.

Аварійно-рятувальна група / окремий експерт^{*)} має з собою оснащення, у тому числі:

- машин з причіпами,
- рятувальних собак.

Na terytorium wwozi się następujące środki pomocy:

.....
.....
.....

Na terytorię wwożą się takie ładunki pomocy:

.....
.....
.....

.....
Podpis

Підпис

^{*)} Niepotrzebne skreślić.

^{*)} Непотрібне викреслити.

У Г О Д А

між Урядом Республіки Польща і Кабінетом Міністрів України про співробітництво та взаємну допомогу в галузі попередження катастроф, стихійних лих, інших надзвичайних ситуацій та ліквідації їх наслідків

Уряд Республіки Польща
та
Кабінет Міністрів України,
далі – Сторони,

прагнучи сприяти розвиткові взаємних відносин в дусі Договору між Республікою Польща та Україною про добросусідство, дружні відносини і співробітництво, підписаного у м. Варшаві 18 травня 1992 року;

пам'ятаючи про можливість виникнення катастроф, стихійних лих та інших надзвичайних ситуацій у зв'язку з розвитком технологій;

визнаючи необхідність співробітництва і надання взаємної допомоги у випадку катастроф, стихійних лих та інших надзвичайних ситуацій, а також з метою швидкого направлення аварійно-рятувальних груп із оснащенням та вантажами допомоги;

враховуючи користь, яку може мати для Сторін співробітництво та взаємна допомога в галузі попередження катастроф, стихійних лих, інших надзвичайних ситуацій та ліквідації їх наслідків,

домовились про таке:

Стаття 1 Визначення

У цій Угоді використовуються терміни, що мають таке значення:

"катастрофа, стихійне лихо та інша надзвичайна ситуація" - події, виникнення яких пов'язане з людською діяльністю, силами природи або іншими складними причинами, що створюють загрозу життю і здоров'ю людей, майну або довкіллю;

"Сторона, яка запитує" - Сторона, компетентний орган якої звертається до компетентного органу іншої Сторони з проханням про надання допомоги;

"Сторона, яка надає" - Сторона, компетентний орган якої задовольняє прохання компетентного органу іншої Сторони про надання допомоги;

"транзитна держава" - держава, через територію якої прямують аварійно-рятувальні групи із оснащенням та перевозяться вантажі допомоги з

метою прибуття на територію держави Сторони, яка запитує, або територію третьої держави;

"аварійно-рятувальна група" - група фахівців на чолі із керівником, що направляється з метою надання допомоги на територію держави Сторони, яка запитує;

"окремий експерт" - фахівець, направлений з метою надання допомоги на територію держави Сторони, яка запитує;

"оснащення" - матеріали, технічні та транспортні засоби, власне спорядження аварійно-рятувальних груп, рятувальні собаки, особисте спорядження і предмети особистого вжитку членів аварійно-рятувальних груп та окремих експертів;

"вантаж допомоги" - речі, призначені для безкоштовного розподілу серед населення, яке потерпіло внаслідок катастрофи, стихійного лиха або іншої надзвичайної ситуації.

Стаття 2 Предмет Угоди

1. Ця Угода визначає основні принципи добровільного надання допомоги під час катастроф, стихійних лих та інших надзвичайних ситуацій, що загрожують життю і здоров'ю людей, майну або довкіллю, та які не можуть бути повністю або швидко локалізовані власними засобами Сторони, яка запитує. Допомога надається на основі запиту.

2. Сторони будуть співробітничати у галузі розвитку методів та заходів щодо збільшення своїх можливостей у попередженні катастроф, стихійних лих, інших надзвичайних ситуацій та ліквідації їх наслідків.

Стаття 3 Компетентні органи

1. З метою координації діяльності, пов'язаної з реалізацією цієї Угоди, Сторони призначають такі компетентні органи:

- 1) в Республіці Польща:
Міністра внутрішніх справ і адміністрації,
- 2) в Україні:
Міністерство України з питань надзвичайних ситуацій та у справах захисту населення від наслідків Чорнобильської катастрофи.

2. Компетентні органи уповноважені у поданні та прийнятті запитів про надання допомоги, а також підтриманні безпосередніх контактів.

3. Сторони будуть інформувати одна одну про інші компетентні органи, уповноважені запитувати про допомогу та приймати заяви з проханням про допомогу, а також виконувати інші завдання, відповідно до положень цієї Угоди.

4. Компетентні органи запитують про надання допомоги у письмовій формі - може бути, усній. Запит, оформлений усно, повинен бути без зайвого зволікання підтверджений письмово.

5. Запит, про який йдеться в пункті 2, містить, зокрема, дані про вид, форму, обсяги та строк надання допомоги.

6. Компетентні органи детально узгоджують обсяги та умови надання допомоги.

Стаття 4 Види допомоги

1. Допомога може бути надана шляхом направлення аварійно-рятувальних груп або окремих експертів, оснащення, вантажів допомоги або іншим відповідним чином.

2. Надання допомоги включає в себе також рятувальні та інші невідкладні роботи, що здійснюються під час катастроф, стихійних лих та інших надзвичайних ситуацій.

3. Аварійно-рятувальні групи, окремі експерти, а також оснащення і вантаж допомоги можуть транспортуватися сухопутним, повітряним або водним шляхом.

4. Оснащення аварійно-рятувальних груп повинно бути достатнім для автономного ведення рятувальних дій протягом 72 годин.

Стаття 5 Форми співробітництва

1. Компетентні органи тісно співпрацюють між собою, зокрема, в таких напрямках:

1) удосконалення системи виявлення катастроф, стихійних лих та інших надзвичайних ситуацій та оперативного оповіщення про їхнє наближення або виникнення на території держави однієї з Сторін.

2) підготовка до надання допомоги, згідно з цією Угодою;

3) розробка прогнозів, запобігання та ліквідація наслідків катастроф, стихійних лих та інших надзвичайних ситуацій (у вигляді обміну практичним досвідом та науково-технічною інформацією), а також підготовка тренувальних заходів для спеціалістів, розробка спеціалізованих програм і курсів, співпраця окремих відповідних навчальних установ або організації спільних навчань;

4) визначення причин катастроф, стихійних лих та інших надзвичайних ситуацій.

2. Сторони обмінюються інформацією щодо загрози та наслідків катастроф, стихійних лих та інших надзвичайних ситуацій, які можуть поширитися на територію держави іншої Сторони. Обмін інформацією стосується також подання даних вимірювань і прогнозів.

3. Положення цієї Угоди застосовуються відповідно у випадку спільних навчань.

4. Компетентні органи, з метою реалізації цієї Угоди, можуть укласти додаткові протоколи та створювати робочі групи згідно з внутрішнім законодавством держав Сторін.

Стаття 6

Перетин державного кордону і перебування на території держави іншої Сторони

1. З метою забезпечення ефективної допомоги Сторони зобов'язуються обмежити до мінімуму формальності, необхідні для перетину державного кордону.

2. Члени аварійно-рятувальної групи та окремі експерти, в рамках надання допомоги, можуть перетинати державний кордон і перебувати на території держави Сторони, яка запитує, за будь-якими документами, що посвідчують особу, без віз та дозволів на проживання.

Керівник аварійно-рятувальної групи та окремих експертів на вимогу відповідних служб пред'являють посвідчення, яке уповноважує на надання допомоги, видане відповідним органом Сторони, яка надає, та список осіб, що входять до складу групи. Зразок посвідчення міститься у додатку до цієї Угоди.

У випадках, що не терплять зволікання, направлення аварійно-рятувальних груп або окремих експертів можна підтвердити за допомогою телефаксу.

3. Перетин державного кордону аварійно-рятувальними групами та окремими експертами здійснюється у пунктах пропуску, а у випадках, коли неприпустиме зволікання, і поза межами пунктів пропуску, про що завчасно повідомляються прикордонні органи держав Сторін.

4. Положення пунктів 1 і 2 мають відповідне застосування також у випадках, коли одна із Сторін є транзитною державою. Компетентні органи вчасно інформуватимуть одна одну про те, що виникла необхідність у транзиті, визначать спосіб здійснення транзиту та надання підтримки аварійно-рятувальним групам та окремим експертам.

5. Члени аварійно-рятувальних груп та окремі експерти мають право носити на території держави Сторони, яка запитує, свою уніформу, якщо для них вона є обов'язковим спецодягом.

Стаття 7

Перевезення оснащення та вантажів допомоги через державний кордон

1. Сторони спрощують порядок ввезення та вивезення оснащення і вантажів допомоги. Керівник аварійно-рятувальної групи та окремі експерти при перетині державного кордону зобов'язані представити відповідним митним службам Сторони, яка запитує, список оснащення і вантажів допомоги, що перевозяться.

2. Якщо у невідкладних випадках неможливо передати список оснащення та вантажів допомоги, які перевозяться, то такий список має бути

переданий відповідному митному органу не пізніше 30 днів від переходу державного кордону. Це спрощення не стосується наркотичних та психотропних речовин.

3. Аварійно-рятувальні групи та окремі експерти не можуть ввозити або вивозити жодних інших предметів, крім оснащення та вантажів допомоги, які необхідні для надання допомоги.

Оснащення та вантажі допомоги звільняються від мита, податків та інших зборів і використовуються виключно з метою надання допомоги.

4. На оснащення і вантажі допомоги не поширюються заборона і обмеження, що діють у випадку ввезення або вивезення товарів. Оснащення, яке не було використане, втрачено або знищено, має бути вивезене не пізніше 30 днів після закінчення заходів з надання допомоги. Якщо, у зв'язку з серйозними обставинами, зворотне вивезення неможливе, про вид, кількість і місце залишеного оснащення інформується компетентний орган Сторони, яка запитує, який інформує про це відповідні митні органи.

Відповідні органи держави Сторони, що запитує, мають право здійснювати контроль за використанням та зберіганням оснащення та вантажів допомоги.

5. Якщо оснащення залишається як вантаж допомоги на території держави Сторони, яка запитує, тоді про це негайно повідомляється компетентному органу Сторони, яка запитує, який в разі необхідності повідомляє про це відповідний митний орган.

6. Наркотичні і психотропні речовини можуть ввозитися тільки з метою надання необхідної медичної допомоги, а використовувати їх може виключно висококваліфікований медичний персонал, відповідно до положень внутрішнього законодавства Сторони, яка надає. Сторона, яка запитує, має право контролювати на своїй території обіг цих речовин.

Положення пункту 4 та 5 на території держави Сторони, яка запитує, мають застосування також у випадках ввезення наркотичних і психотропних речовин і зворотного вивезення цих невикористаних речовин.

Щодо невикористаних наркотичних і психотропних речовин, які не можуть бути вивезені назад з території держави Сторони, яка запитує, застосовуються положення законодавства держави цієї Сторони. Ввезення і вивезення цих засобів не розглядається як імпорт і експорт у тлумаченні положень відповідних міжнародних угод про наркотичні та психотропні речовини.

7. Для використання транспортних засобів в ході надання допомоги на підставі цієї Угоди не є обов'язковим отримання дозволу на міжнародні дорожні перевезення і страхування, а також оплата за пересування автострадами і магістралями швидкого руху. Ці транспортні засоби повинні бути виразно позначені відповідними символами або надписами, аби було видно, що вони призначені для надання допомоги.

8. Аварійно-рятувальні групи на території держави Сторони, яка запитує, мають право використовувати на своїх автомобілях власні символи і попереджувальні знаки.

9. Положення пунктів 1-8 мають застосування відповідно у випадках, коли одна із Сторін є транзитною державою.

Стаття 8 Використання повітряних суден

1. Повітряні судна можуть використовуватися для перевезення аварійно-рятувальних груп, окремих експертів, оснащення і вантажів допомоги, а також безпосередньо під час надання допомоги.

2. Кожна Сторона, з метою реалізації цієї Угоди, може давати дозвіл повітряним суднам іншої Сторони на проліт над територією її держави, приземлення і старт також поза міжнародними аеропортами.

3. Про намір використання повітряних суден треба заздалегідь попередити компетентний орган Сторони, яка запитує, або транзитну державу і надати детальну інформацію про:

- 1) вид та тип повітряного судна;
- 2) державу, де судно зареєстроване;
- 3) реєстраційний знак повітряного судна;
- 4) склад екіпажу, список пасажирів і членів аварійно-рятувальної групи;
- 5) оснащення і вантаж допомоги на борту;
- 6) час старту, передбачений маршрут польоту, місце і передбачений час приземлення.

4. У разі виникнення питань, які не регулюються положеннями цієї статті, застосовуються законодавчі акти держав Сторін про внутрішні і міжнародні авіаційні перевезення.

Стаття 9 Координація і загальне керівництво

1. Координація і загальне керівництво рятувальними діями здійснює компетентний орган Сторони, яка запитує.

2. Компетентний орган Сторони, яка запитує, забезпечує підтримку і охорону аварійно-рятувальних груп та окремих експертів у ході виконання ними завдань, пов'язаних з реалізацією цієї Угоди.

3. Завдання даються аварійно-рятувальним групам Сторони, яка надає, виключно через керівників цих груп, які доручають виконання окремих завдань своїм підлеглим.

4. Аварійно-рятувальні групи та окремі експерти повертаються з території держави Сторони, яка запитує, після виконання своїх завдань або раніше, якщо так вирішить компетентний орган однієї із Сторін.

5. Сторона, яка запитує, відповідає за розподіл вантажів допомоги.

Стаття 10 Зв'язок

Компетентні органи Сторін спільно вчинять необхідні дії, аби налагодити зв'язок між собою, між компетентними органами і направленими

ними аварійно-рятувальними групами та між направленими аварійно-рятувальними групами і керівництвом рятувальних заходів.

Стаття 11

Витрати, пов'язані з наданням допомоги

1. Сторона, яка запитує, не компенсує витрат, пов'язаних з наданням допомоги, а також збитків, що виникли з боку Сторони, яка надає, у зв'язку з використанням, пошкодженням, знищенням або втратою оснащення, якщо інше не узгоджене компетентними органами Сторін.

2. Кожна зі Сторін може вимагати, аби витрати, що виникли в результаті використання повітряних суден, були на половину компенсовані Стороною, яка запитує. У цьому випадку сума коштів розраховується за тарифами, що діють на час надання допомоги на території держави Сторони, яка надає.

3. Сторона, яка запитує, за власний рахунок забезпечить аварійно-рятувальні групи та окремих експертів житлом, необхідною медичною допомогою, а після вичерпання власних запасів – харчуванням, іншими предметами першої необхідності у тому числі матеріалами для експлуатації технічних та транспортних засобів.

4. Положення пункту 1 не обмежують можливостей компенсації витрат Стороною, яка запитує.

Стаття 12

Відшкодування

1. Кожна зі Сторін відмовляється від будь-яких претензій до іншої Сторони щодо відшкодування збитків у випадку пошкодження майна, заподіяного членом аварійно-рятувальної групи або окремим експертом при виконанні завдань, пов'язаних з реалізацією цієї Угоди.

2. Кожна зі Сторін відмовляється від будь-яких претензій до іншої Сторони щодо відшкодування у зв'язку з тілесними травмами, розладом здоров'я або смертю члена аварійно-рятувальної групи, або окремого експерта, якщо це матиме місце при виконанні завдань, пов'язаних з реалізацією цієї Угоди.

3. Якщо член аварійно-рятувальної групи або окремий експерт Сторони, яка надає, при виконанні завдань, пов'язаних з реалізацією цієї Угоди, завдасть шкоду третій особі на території держави Сторони, яка запитує, за такий випадок відповідальність несе Сторона, яка запитує, відповідно до положень законодавства, що діють у випадку, якби шкоду було завдано членом власної аварійно-рятувальної групи.

4. Положення пунктів 1-3 не застосовуються, якщо шкоду спричинено навмисно.

5. Компетентні органи співпрацюють з метою полегшення розгляду претензій про відшкодування.

Стаття 13

Використання інформації

Якщо компетентні органи Сторін не узгодили інше у письмовій формі, інформація, одержана в рамках цієї Угоди, за винятком інформації, яка не підлягає розголошенню відповідно до чинного законодавства держав Сторін, опубліковується і використовується, згідно з існуючою практикою та внутрішнім законодавством держави кожної зі Сторін, враховуючи положення статті 14.

Стаття 14

Обмін персональними даними

1. Положення цієї статті щодо можливості використання персональних даних застосовуються відповідно до положень внутрішнього законодавства держав кожної зі Сторін.

2. Персональні дані можуть бути надані у розпорядження виключно компетентних органів. Надання персональних даних іншим органам є можливим тільки після попереднього отримання на це згоди з боку компетентного органу, який передає дані.

3. Одержувач персональних даних може використати їх виключно з метою і на умовах, визначених відправником.

4. Відправник персональних даних відповідає за достовірність наданих даних.

5. Відправник і одержувач персональних даних зобов'язані ефективно захищати надані персональні дані від можливості доступу до них не уповноважених осіб та внесення незаконних змін.

Стаття 15

Вирішення спірних питань

Спирні питання, пов'язані з тлумаченням або застосуванням цієї Угоди, компетентні органи Сторін вирішують шляхом переговорів, а в разі недосягнення ними порозуміння – по дипломатичних каналах.

Стаття 16

Відношення до інших міжнародних угод

Ця Угода не порушує прав і зобов'язань Сторін які випливають з інших міжнародних угод, учасниками яких вони є.

Стаття 17
Зміни та доповнення до Угоди

1. За взаємною згодою Сторін до цієї Угоди може бути внесено зміни та доповнення.

2. Додаток до Угоди може бути змінено шляхом обміну нотами.

Стаття 18
Заключні положення

1. Ця Угода укладена на невизначений термін і набуває чинності від дати отримання останньої ноти про виконання Сторонами передбачених національним законодавством внутрішньодержавних процедур, необхідних для набуття Угодою чинності.

2. Кожна зі Сторін може денонсувати Угоду шляхом письмового повідомлення. У такому випадку Угода припиняє дію через шість місяців від дати вручення іншій Стороні повідомлення про денонсацію. Припинення дії цієї Угоди не впливає на закінчення зобов'язань Сторін, які впливають внаслідок виконання Угоди до припинення її дії.

Вчинено в м. *Варшаві* "19" *липеня* 2002 року в двох примірниках, кожний польською і українською мовами, причому обидва тексти мають однакову силу.

За Уряд
Республіки Польща

Л. ЧОВОВАН

За Кабінет Міністрів
України

В. М. М. М. М.

Додаток
до
Угоди
між
Урядом Республіки Польща
і
Кабінетом Міністрів України
про співробітництво та взаємну допомогу в галузі попередження
катастроф, стихійних лих, інших надзвичайних ситуацій
та ліквідації їх наслідків

.....

орган

organ

.....

місцевість, дата

miejsowość, data

ПОСВІДЧЕННЯ
ZA ŚWIADCZENIE

Пан/Пані є керівником польської / української^{*)} аварійно-рятувальної групи / окремим експертом^{*)}, яка / який^{*)} має взяти участь у рятувальних діях на території

Pan/Pani jest kierownikiem polskiej / ukraińskiej^{*)} grupy ratowniczej / ekspertem indywidualnym^{*)}, która / który^{*)} ma wziąć udział w działaniach ratowniczych na terytorium

Це посвідчення, на основі Угоди між Урядом Республіки Польща і Кабінетом Міністрів України про співробітництво та взаємну допомогу в галузі попередження катастроф, стихійних лих, інших надзвичайних ситуацій та ліквідації їх наслідків, уповноважує аварійно-рятувальну групу / окремого експерта^{*)}:

- перетинати державний кордон,
- здійснити транзит через територію Республіки Польща / України^{*)}.

Niniejsze zaświadczenie, na podstawie Umowy między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Gabinetem Ministrów Ukrainy o współpracy i wzajemnej pomocy w dziedzinie zapobiegania katastrofom, klęskom żywiołowym i innym nadzwyczajnym wydarzeniom oraz usuwania ich następstw, upoważnia grupę ratowniczą / eksperta indywidualnego^{*)} do:

- przekraczania granicy państwowej,
- tranzytu przez terytorium Rzeczypospolitej Polskiej / Ukrainy^{*)}.

Польська / українська^{*)} аварійно-рятувальна група складається з осіб.

Аварійно-рятувальна група / окремий експерт^{*)} має з собою оснащення, у тому числі:

- машин з причіпами,
- рятувальних собак.

W skład polskiej / ukraińskiej^{*)} grupy ratowniczej wchodzi osób.

Grupa ratownicza / ekspert indywidualny^{*)} ma ze sobą wyposażenie, w tym:

- pojazdów z przyczepami,
- psów ratowniczych.

На територію ввозяться такі вантажі допомоги:

.....
.....
.....

Na terytorium wwozi się następujące środki pomocy:

.....
.....
.....

.....

Підпис

Podpis

^{*)} Непотрібне викреслити.

^{*)} Niepotrzebne skreślić.

Po zaznajomieniu się z powyższą umową, w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej oświadczam, że:

- została ona uznana za słuszną zarówno w całości, jak i każde z postanowień w niej zawartych,
- jest przyjęta, ratyfikowana i potwierdzona,
- będzie niezmiennie zachowywana.

Na dowód czego wydany został akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Rzeczypospolitej Polskiej.

Dano w Warszawie dnia 10 listopada 2003 r.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*

L.S.

Prezes Rady Ministrów: *L. Miller*